

ЦАНА 50 Н. ФЭН. — PREIS 50 Pf.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND”

№ 7 (591)

Мюнхэн, Нядзеля 8-га красавіка 1962 г. — München, Sonntag, 8 April 1962

ГОД ВЫДАННЯ 16

Захад узыходзіць на моцныя пазыцы

Першы год урадаваньня презыдента Кэнэды паказаў, што Захад у змаганын вынікаў. Захад утырмайне ў замацаваныне сваіх пазыцыў перад камуністычным наступам паствула, систоматычна, хоць і незадоўгім часам. Пасыльдаў робіць паважныя славутасці, якія адкрываюцца перад вольным съветам што раз шырэйшыя якіяўскімі перспектыўамі. Асабліва на працягу апошніх тыхдняў і месяцаў у вагульных білянсе палітычных дасягненняў і страты палажэння для Захаду зарысавалася памысным і абнадзеяўчым.

Агульна пацяшающим зьяўлецца бяспречны факт, што адказныя палітычныя колы заходніх дзяржаваў пачынаюць што раз глыбей разумець, што іхная палітыка бесьперыальніх уступак Савецкаму Саюзу, шуканье з ім за ўсякую цану кампраміса і вера ў магчымасць сусідавання з ім няухільна вядзе да катастрофы вольнага съвету. З усьведамлення такай нярунай і не бяспечнай ігры начало радзіцца што раз мацнейшае перакананне, што ізъ съветавым камунізмам трэба гаварыць іншай мовай, больш становічай і цвёрдай, гаварыць, што разумнае звязаніе з пасыльваенемага нутранага хаосу ў Аргентыне. Але новы аргентынскі президент Джозэ Гвіда прынёс усе щэсці пунктаў дамаганняў, пастаўленыя яму падставкамі коламі, якія і правілі гэтыя сінія новыя перспектывы перадусім для Францыі, як галоўнай, побач з Немеччынай сіламі ў Еўропе, а пасырэдзіне выдатна ўзміненіе пазыцыў ўсяго вольнага съвету. Як і траба было спадзявацца, падписаны перамір'я з альжырскім часовым урадам яшчэ не абзначанае поўнае нармалізацыі палажэння галоўна з прычыны тэрарыстычнай акцыі нелегальнай французскай вайсковай арганізацыі ОАС. Але існуюць усе падставы верыць, што разумная реалістычная палітыка Дэ Голя, якая вывіяла Францыю з пасыльваенемага нутранага хаосу ў Аргентыне і 2-ачышчэніе дзяржавнага апарату ад камуністычных і пероністычных элементаў.

Але найвялікшай апорай вольнага съвета звязаніца апошнія дасягненія Амерыкі. Прэзыдент Кэнэды ў шуканьні выхаду з пакінутай имі прэзыдэнтам Айзенгаўрам незавіднай спадчыны, перш за ўсё звязаны асаблівай ўвагай на павялічэнне абароннай магутнасці Амерыкі, мочна захістанай палітыкай ашчаднасці папярэдняга прэзыдэнта. Съведамасць усіх звязаніца з апошнім дасягненіем Амерыкі ў другой палавіне красавіка народу, у якой папярэдзіў аб узнаўленіі Амерыкі ў другой палавіне красавіка атмасферы выпрабаванняў у атмасфэры зрады, калі да гэтага часу Саветыя згодзіцца ў Жэневе падпісаць умовы аб забароне атамнай зброеi. Адначасна Кэнэды асветчыў, што Амерыка ніколі не згодзіцца на забарону атамнай зброеi без належнае кантролю. Распачатая ў Жэневе 14-га красавіка канфэрэнцыя 17-ёх дзяржаваў (запісаныя канфэрэнцыя 18-ёх дзяржаваў з прычыны адмовы ад узделу ў ёй Францыі ператварылася ў канфэрэнцыю 17-ёх) з прычыны катэгорычнай адмовы Саветаў прыняція заходніх ўмовы кантролю звязала ўжо ў сяляніны завулак, выхаду з якога ні відаць. Тому ў найбліжэйшым часе трэба чакаць, што Амерыка выкананае папярэдзянне свайго прэзыдэнта з 3-га красавіка, пераходзіць тым самым да афэнзывнай палітыкі ў дасягненіі да Савецкага Саюзу.

Раўнажэлана з афвенеральнем заходніх дзяржаваў ў дасягненіі да Савецкага Саюзу ў съветавага камунізму ідзе шыбкі прападобнік такога ж палітычнага афвенеральнага народных масаў Захаду. Гэтага эвалюцыйнага пагляду перш за ўсё ад-

Але палажэнне ў цэльм съвеце звязаніца на столькі складанае, камуністычна хвароба настолькі глыбака ўкараізілася ў найбольш низулярльчыніх ягоных пунктах, а многія пазыцыі вольнага съвету аказаўся настолькі астраблены, што раптоўнае контрадзеяньне на ўсіх адразках глобальнага фронту халоднае вайны сяняня яшчэ перадчаснае. Гэтае контрадзеяньне павінна быць папярэджанае палітычным аздараўленнем самога Захаду, ягонай кансалідзай, узмацненнем ягонай эканамічнай і ваеннае магутнасці. І калі глядзецы на ход выпадкаў і палітычных працесаў, што разъвіваюцца ў цэльм съвеце, дык ня цяжка заўважыць, што якраз у гэтым кірунку сяняня ўзде Захад.

Прывомнім важнейшыя дасягненія Захаду апошніх часу, якія найлепей показаўся ягоную эвалюцыю ў гэтым кірунку. Прэзідэнт Кэнэды не забывае, што ў незалежных сянянях краінах Азіі Афрыкі, якія ў свой час былі калёніямі заходніх дзяржаваў, існуе яшчэ псыхалагічнае варожасць да бытых калонізатораў, якая ўмела вікарystоўвацца камуністычнай пратагандай. Тому працэс пойната палітычнага дасягненія гэтых дзяржаваў у празадходнім кірунку будзе доўгім, але ў нікім выпадку не безнадзеіным. Перад Захадам стаіць вілікі заданы, каб шляхам адпаведнае эканамічнае дапамогі ў менш інтэнсіўнае палітычныя акцыі пойнатаў вырваць гэтыя дзяржавы з пад камуністычных ульвіяў.

У некаторых аспектах падобная сътульнасць і ў краінах Ладзінскіх Амерыкі. Тут таксама закаранілася псыхалагічнае варожасць да Задзіночных Штатаў Амерыкі, як матугнае ў барагатыя, паводле перакананні паўдзіннаамерыканцаў, эканамічна эксплатуе натуральныя багацьці Падзіннае Амерыкі. І звязаніца прычынай ягонае адсталасці. Таму з асаблівым прызначэннем трэба падчыркнуть, што урад прэзыдэнта Кэнэды выпрацаваў дапамогі ў жыцьці новую праограму і супрацоўніцтва з краінамі Ладзінскіх Амерыкі, ведамую пад назваю «Прыязнь для прагрэсу». Гэтае акцыя Задзіночных Штатаў дала ўжо ў канкрэтныя палітычныя вынікі. На нядзяйнай канфэрэнцыі міністэрства замежных справаў Арганізацыі Амерыканскіх Дзяржаваў у Пунта дель Эстэ (Уругвай) была большынство галасоў прынятая разалоўка, абы вілікія кірункі, як палітычнага, так і эканамічнага характару. Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальнасцяў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Менавіта, выходзячы з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтае ім было высунутае выключна з тактычных меркаванняў, за якімі хавалася сама звязаніца ашуканства.

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс сказанага. Ленін пісаў: «Прызначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальнасцяў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнакаў на ўсе народы царскай імперыі, дамагаючыся для іх самавызначэння «аж да адзялення ў стварэніи незалежнай дзяржавы». Гэтым шляхам Ленін хачэ адцініць работніцкія звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў. Ён пісаў: «Інтэрэсы работніцкай класы патрабуюць звязкі работнікаў усіх нацыянальных адзнакаў да дзенай дзяржавы ў відзінках пралетарскіх арганізаціях, як палітычнага, так і эканамічнага».

Ленін заўсёды быў нітрымірэнчым працоўнікам і наўгароднікам, але пасыльдаў, якія зусім звычайні, сэнс скозанага. Ленін пісаў: «Призначаныя сацыял-дэмократычныя прафесіялісты нацыянальных дзяржаваў на самавызначэнне не азначае адмовы сацыял-дэмократычнага асабіннага мэтаду національности».

У 1913-м годзе Ленін з тактычных меркаванняў, Ленін высунуў дэкларацыю патрабаваньне права на самавызначэнне ўсіх нацыянальных адзнак

